Варна 26 февруарий 1936 год

ВАРНЕНСКИ НОВИНИ

Година XXIV-та. — Брой 5571

„ВАРНЕНСКИ НОВИНИ" с первиятъ въ България провинциаленъ ежедневникъ

ОСНОВАНЪ 1912 ГОДИНА

...кция и администрация ул. „Мария Луиза" № 41

Телефони: 23-23, 23-16. 25-90.

Дневна служба: 23-23.

...венъ редакторъ: ВЕЛКО Д. ЮРУКОВЪ

„ВАРНЕНСКИ НОВИНИ" е най-многочетения вестникъ въ северна България.

ТАРИФА *по която „Варненски новини" печати рекламитѣ: за II и III страници по 2·50 лв. кв. см., I и IV — по 3 лв. кв. см.. годежни и венчални — по 60 лв. публикацията, официални обявления по 2·50 лв. кв. см., приставски по 1 лв. на дума; въ хрониката по 5 лева на гармонденъ редъ.*

АБОНАМЕНТЪ: *за година — 300 лева, за 6 месеца — 160 лева. Годишниятъ абонаментъ за чужбина е 600 лева.*

...акви противодействия ще предизвика ратифицирането на френско-съветския пактъ

...арижъ 25. Допистникътъ ...в. „Енформасионь" въ Варва съобщава следното на ...я вестникъ.

— Ген. Гьорингъ въ Варва е започналъ преговори ...сключването на едно джен... ...менско споразумение между ...мания и Полша.

...на това споразумение не ...адено име нито договоръ ...то пактъ, но то ще бжде отговоръ ка френско-съ...нския пактъ.

...Предварителнитѣ прего...ри за сключването на това споразумение започнали ...нага следъ посещението ...бившия френски м-ръ на ...шнитѣ работи Лавалъ ... Москва.

Полскиятъ м-ръ на външни... работи Бекъ, графъ Па...ки и ген. Фабриций вед...а дали съгласието си за ...ючването на германо-пол...то споразумение.

„Енформасионъ" пише, че ...писвасето на това спора...нение ще стане веднага ...дъ ратификацията на френ...-съветския договоръ въ ...рижъ.

Отзвукътъ въ Римъ

Римъ 25. Върва се, че ...зговоритѣ между гер...нския посланикъ въ Рим ...нъ Хаселъ и Мусолини ... отнасяли изключите...- ...до френско-съветския ...ктъ.

Ако тоя пактъ бжде ...тифициранъ, върва се, ...ще бжде необходимо ед... измѣнение на итало...рманското становище. ...ва не може да означава ...що друго освенъ денон...ране на Локарнския до...воръ. (БТА)

...рвиятъ отгласъ въ Берлинъ

Берлинъ 25 Възможността ...ратифицирането на френ...-съветскиятъ пактъ занима... официалнитѣ срѣди много ...вече, отколкото речьта на ...глийския м-ръ на външнитѣ ...боти лордъ Идънъ и други ...изследи на международна... политика.

Ако пактътъ бжде ратифи...ранъ довечера въ Парижъ, ...рмания ще бжде, безспорно, ...ечалена и никой не знае ...ква ще бжде нейната реак...я. Чуждитѣ дипломатически ...сии — наблюдатели въ Бер...инъ, не вѣрватъ Германия да ...говори незабавно съ една ...едизвикателна акция. (БТА)

Отзвукътъ въ Япония

Токио 25. Споредъ в. „Аза... Шимбунъ" японското М во ... външнитѣ работи било на ...ение, че ратифицирането на ...френско-съветския пактъ ще ...ложни положението на Да...лечния Изтокъ.

Московското правителство е ...опровергало слухове за нѣка...въ воененъ съюзъ между ...пония и Германия, за да от...лони вниманието на свѣтов...ото обществено мнение отъ ...зраженията, които повдига ...френско съветскиятъ пактъ.

Япония е на мнение, че, ...ротивно на френскитѣ увѣ...ания, френско-съветскиятъ ...пактъ ще предизвика мжчно...ии въ Далечния Изтокъ.

Пълни подробности по финансовитѣ облекчения, които се даватъ на общинитѣ

Какво казва м-ръ председательтъ. — По кои задължения става класацията на финансовото затруднение.— Ще се прехвърлятъ ли приходи въ полза на общинитѣ.— Кои заеми се взиматъ подъ внимание при даване на облекченията. — Кои заеми се изключватъ отъ облекченията. — Каква разсрочка се прави. — Лихвенъ процентъ и вноски.

София 26. М-ръ председательтъ Кьосеивановъ, въ разговоръ съ журналиститѣ, заяви:

— Законопроектътъ за финансовото облекчение на общинитѣ е доста обемистъ и ни отне две заседания.

Може да се каже, че той е вече напълно приетъ. Остава да го приемемъ още веднъжъ въ следващото заседание въ четвъртъкъ, за да се удобрятъ въ окончателенъ видъ направенитѣ днесъ нѣкои поправки.

Общата класация става споредъ степеньта на задълженията къмъ БЗКБанка и разнитѣ фондове, къмъ другитѣ държавни или частни банки, като се раздѣлятъ общинитѣ на повече и по-малко затруднени.

Нѣкои отъ извънредно затруднени общини се изброяватъ въ самия законъ, а останалитѣ ще бждатъ класирани отъ специална комисия, чието назначаване се предвижда въ самия законъ.

Задълженията се разсрочватъ съобразно тѣхната голѣмина и съобразно платежнитѣ способности на общинитѣ.

На въпроса:

— Предвижда ли се прехвърляне на нѣкои приходи въ полза на общинитѣ? — м-ръ председательтъ отговори?

— Тоя въпросъ ще бжде уреденъ съ другъ законъ — тоя за финансовото заздравяване на общинитѣ, който ще бжде внесенъ наскоро въ мин. съветъ.

*

София 26. М-рътъ на вжтрешнитѣ работи Саповъ даде предъ представителитѣ на печата следнитѣ подробности върху закона за облекчение на общинитѣ:

— Подлежатъ на облекчение всички общини, които иматъ сключени заеми: отъ БЗКБанка, отъ срѣдствата на пенсионния фондъ, отпуснати на общинитѣ подъ гаранцията на държавата за постройка на училища и читалища; отъ фонда за кооперетивенъ строежъ на основни училища при БЗКБанка, подъ гаранцията на държавата; отъ БНБанка; отпуснати за културни и благоустройствени нужди, изплатени на сжщитѣ отъ произведенията на стабилизационния заемъ отъ 1928 година и прехвърлени за събиране на БЗКБанка; отъ държавата, чрезъ предаване облигации отъ Народния заемъ 6·5 на сто отъ 1921 година; отъ фонда ОО и отъ БНБанка, безъ гаранцията на държавата и БЗКБанка, сключени до 1. I. 1934 година.

Отъ облекчение се изключватъ заемитѣ за строежъ на икономически жилища.

Общинитѣ, които иматъ сключени такива заеми, се раздѣлятъ въ финансово отношение на две категории — затруднени и незатруднени. Финансово затруднени сж ония общини, на които размѣрътъ на погашенията и лихвитѣ по заемитѣ, изброени по-горе, както и тия сключени отъ популярни и други банки, надвишаватъ 30 на сто отъ действителнитѣ постжпления на бюджетнитѣ приходи на общинитѣ по редовния бюджетъ презъ предшестващата бюджетна година.

Признаването на финансово затруднени общини се опредѣля отъ комисия, която има за председатель главния секретарь на Вжтрешното м-во.

Общинитѣ, които иматъ сключени заеми, посочени по-горе, изплащатъ ги въ срокъ отъ 30 години, съ 5 на сто годишна лихва, считано отъ 1 I 1936 год. съ редовни 6-месечни вноски, платими на 30 юний и 30 декемврий всѣка година.

Ако договорниятъ срокъ е повече отъ 30 години, изплащането става въ срока на договора.

Пропуснатитѣ и неплатенитѣ вноски се капитализиратъ годишно, къмъ 31. XII. 1935 година, съ лихви 5 на сто годишно.

Финансово затрудненитѣ общини презъ периода отъ 1. I. 1936 до 31. XII. 1938 година отдѣлятъ ежегодно отъ действителнитѣ постжпвания на редовнитѣ си бюджетни приходи най-малко 15 на сто, които внасятъ срещу изплащане на лихвитѣ и капиталитѣ на заемитѣ посочени по-горе.

Презъ следващитѣ 3 год. — периода отъ 1 I 1939 до 31 XII 1941 година — процентътъ на ежегоднитѣ вноски се увеличава на 25 на сто.

Сумитѣ, които ще трѣбва да се внасятъ срещу задълженията по заемитѣ финансово затрудненитѣ общини ще трѣбва да ги предвиждатъ въ бюджетитѣ си.

Абисински пълн. м-ръ за Балканитѣ

Бѣлградъ 26. В. „Политика" обнародв едно интервю отъ управляващия абисинската легация въ Анкара расъ Берхане Маркосъ.

Той съобщилъ, че скоро ще бжде акредитиранъ и предъ правителствата въ София, Бѣлградъ и Букурещъ.

По настоящемъ Абисиния има пълн. м-ри само въ Парижъ, Лондонъ и Вашингтонъ.

Расъ Берхане Маркосъ е 40 годишенъ, възпитаникъ на френскитѣ мисионери, етиопецъ-мелезъ. Майка му е отъ племето гала.

За баба МАРТА

„Меркурий"

Ви предлага море отъ МАРТЕНИЦИ, желъди и незабравки, момини сълзи и розетки, топки и пискюли (собствено производство) отъ 1 лв. нагоре.

ФРИЗЬОРСКИ салонъ „Севилия" намали чувствително цената на електрическото дълготрайно кждрене. Не се стѣснявайте да провѣрите, че наистина е намалено чувствително. Щомъ провѣрите, ще се уверите! Отъ съдържателя.

Заловенъ главатарь на енинската банда

Полицейската потера. Обграждането на кжщата на нелегалния комунистъ. Предаването. Какво е намѣрено при обиска. Интересни признания.

Стара Загора 26. Органитѣ на криминалната полиция при областната полицейска инспекция имали сведения, че Никола Ангеловъ Яневъ 35 годишенъ отъ с. Бѣлчево, единъ отъ водачитѣ на нелегалнитѣ комунисти отъ енинската банда който е нелегаленъ отъ м май миналата година, се криелъ въ околностьта на с. Блчево и Калояновецъ.

Снощи къмъ 10 часа група цивилни и униформе и полицаи се отправили за с. Калояновецъ, кждето е трѣбвало да преспи тая нощь Яневъ.

Въ с. Калояновецъ полицаитѣ узнали, че комунистътъ отишълъ въ кжщата си въ с. Бѣлчево.

Къмъ полунощь полицаитѣ обградили кжщата на Яневъ, освѣтлили я съ тритѣ прожектора, които били донесли съ себе си и извикали на Яневъ да се предаде.

Комунистътъ грабналъ карабината си и скочилъ на двора, презъ единъ прозорецъ, обаче въ сжщия мигъ видѣлъ насочени срещу себе си дулата на нѣколко пушки.

Като разбралъ безизходното си положение, Яневъ хвърлилъ карабирата си и се предалъ.

При обиска въ кжщата му е била номѣрена часть отъ архивата на нелегалната банда и циклостила, на който печатали позивитѣ и брошуритѣ си.

При разпита Никола Ангеловъ Яневъ е направилъ ценни признанзя за дейностьта на енинската банда.

Голѣмиятъ скандалъ въ Бѣлградската Скупщина

Председательтъ признава, че поставилъ между стенографитѣ цивилни полицаи. Опозицията напуснала Скупщината. Прочетената протестна декларация.

Бѣлградъ 25. Следъ 8-дневното прекъсване на заседанията си, Скупщината днесъ продължи работата си.

Интересътъ къмъ днешното заседание бѣ извънредно голѣмъ, защото се очакваше опозицията да продължи обструкцията си

И действително, инцидентитѣ започнаха още въ момента, когато започнаха разисванията по протокола за последното заседание на Скупщината.

Презъ време на тия разисквания опозиционнитѣ депутати забелѣзаха, че на стенографската маса стоятъ двама непознати. Тогава опозиционния депутатъ Новачанъ обърна вниманието върху това обстоятелство на Светославъ Милетичъ, който се отправи къмъ председателското мѣсто. Презъ тоза време на трибуната бѣше Мита Димитриевичъ.

Опозиционниятъ депутатъ Драгиша Малосавлевичъ извика съ високъ гласъ:

— Въ залата има полицаи!

Това бѣ достатъчно, за да се повдигне въ Скупщината цѣла буря отъ негодуване. Започнаха пререкания, тропане по банкитѣ и пр. Председательтъ бѣ принуденъ да вдигне заседанието.

Следъ подновяването на заседанието, опозиционния депутатъ Никола Прека, бившъ м-ръ, прочете следната декларация:

—Отъ името на следнитѣ партии: Югославянския независимъ клубъ, Народния дѣлови клубъ, Югославянския радикалски клубъ и Народния селски клубъ заявявамъ, че въ заседателната зала сж въведени и поставени на стенографската маса полицейски писари. Въ знакъ на протестъ заявявамъ че напущаме Скупщината.

Всички опозиционни депутати напуснаха залата.

Следъ това председательтъ Чиричъ заяви, следъ декланацията на опозицията, че лицата, за които тѣ протестиратъ, сж чиновнчци на Скупщината и били поставени лично отъ него съ опредѣлена задача. Тѣхната длъжность била да осигурятъ сигурността на депутатитѣ отъ цѣлата Скупщина. Тая мѣрка била взета поради това, че напосленъкъ единъ депутатъ билъ физически малтретиранъ.

Скупщината следъ това, безъ апозицията, продължи работата си и реши да прѣреди дневния редъ, като първа точка отъ утрешното заседание бжде разискванията по бюджета на държавата.

Ще се оттегли ли Италия отъ ОН?

Предупреждението на лордъ Идънъ. Враждебното становище на английски народъ. Англия не ще остави Абисиния да бжде унищожена отъ италианската армия.

Парижъ 26. Френскитѣ дипломатически срѣди отдаватъ твърде голѣмо значение на срещата между английския м-ръ на външнитѣ работи лърдъ Идънъ и италианския пълн. м-ръ въ Лондонъ Гранди.

По тоя случай лордъ Идънъ подчерталъ предъ Гранди, че общественото мнение въ Англия започва да взима враждебно становище спрѣмо Италия и иска засилване на санкциитѣ, по причина на обнародването отъ страна на италианскитѣ вестници на единъ таенъ английски документъ, а освенъ това и вследствие на убеждението, до което е дошла Англия, че не може да остави Абисиния да бжбе напълно унищожена отъ италианската армия.

Гранди отговорилъ на лордъ Идънъ, че Италия не ще може да търпи едно ново засилване на санкциитѣ.

Отъ друга страна, италианскиятъ държавенъ подсекретарь на външнитѣ работи Сувичъ е говорилъ въ сжщия смисълъ предъ френския пълн. м-ръ въ Римъ Шамбрьонъ.

Въ тукашнитѣ дипломатически срѣди преобладава мнението, че въ случай на едно засилване на санкциитѣ, Италия ще се оттегли отъ ОН.

По тая принина отдава се извънредно голѣмо значение на последната среща между френския м-ръ на външнитѣ работи Фланденъ и италианския пълн. м-ръ въ Парижъ Черути.

ДНЕСЪ ВСИЧКИ ГОВОРЯТЪ за марка „ИРА" 1 356-0

Изненадващъ по разнообразие е грамадния изборъ отъ Мартеници и мартенски картички които книжарница СТЕФАНЪ ВАСИЛЕВЪ ул. 6 Септемврий (срещу Сингеръ) Пусна въ продажба при най ниски цени 1—351—0

НАДЪ 80 ВИДА последни новости Мартеници въ специални целофонни пликчета по 2, 3 и 4 лева пусна въ продажба въ неограничено количество, Книжарница Стефанъ Василевъ ул. 6 септемврий (срещу Сингеръ).

ЗА РЕКЛАМА! Ако сжди по резултатитѣ — рекламирайте само въ „Варненски новини", защото се чете най-много отъ всички провинциални в-ци

НАДЯ ЮР. ЛЕЧЕВА (отъ Прихови) — и — МИТКО ПѢЕВЪ адвокатъ СГОДЕНИ Добричъ Добричъ

ДНЕВНИЦИ ЗА ОБОРОТА за търговски и индустриални предприятия ще намѣрите въ КНИЖАРНИЦА ВАПЦАРОВЪ на КИРИЛЪ БОБЕВЪ, кждето ще Ви бждатъ веднага и безплатно завѣрени въ нотариуса. *Цени най-ниски.* 1-3

Печатница „В. Новини" Варна

ПИСМА ОТЪ ЧУЖБИНА

Първитѣ впечатления отъ Вѣчния градъ

Пѣещиятъ езикъ. Културнитѣ богатства на Римъ. Италианската изобретателность въ борбата противъ санкциитѣ Бойкотътъ на англійскитѣ стоки. Увѣковѣчаване прилагането на санкциитѣ. Римъ ликува

(Отъ нашия римски кореспондентъ

Римъ, 18 февруарий 1936 година

Електрическото „в л а к ч е" съ шеметна бързина ни носи все по на югъ. Отъ Триесть презъ мрачната и дъждовита презъ този деня Ломбардия, Венеция, преваляне на Апенинскитѣ масиви, Болония, Флоренция и живописната Тоскана—радвайки се на умѣрения юженъ климатъ, ненаситно се любуваме на постоянно мѣнящитѣ се х, бави гледки и нескрито изразяваме възторга си отъ преобразена Италия, Волята на Дучето — на фашисткия режимъ—е превърната на реалность Въ 14 години Италия действително е преобразена. Който въ миналото я познавалъ и сега я посети, може да направи най-добра преценка за нейния възходъ.

Бихъ пжтувалъ така съ дни изъ Италия, безъ да почувствувамъ умора, но ето че наближава крайния ми пунктъ — Римъ — вѣчния градъ.

Странно чувство, вѣрвамъ, обхваща всѣки човѣкъ, когато за първи пжть пристигне въ Римъ. Своеобразнитѣ сгради, многобройни паметници стари дворци и фонтани изпъкватъ на преденъ планъ.

Римъ е изобиленъ съ вода

и съ най-разнообразни фонтани. Паметницитѣ и фонтанитѣ въ повечето случаи сж едно съчетание. Какъ би му завидела нашата морска царица!

Но италианската речь! Какъ странно звучи тя тукъ въ нашитѣ уши, свикнали да възприематъ само твърдитѣ слова на българогласната кирилица! Не говоръ, а една нестихваща пѣсень се носи навсѣкжде и оглася улицитѣ на старинния градъ. Още не мога да си представя какъ ще мога да негодя твърдитѣ си гласни струни на мелодичния италиански говоръ, за да се слѣя въ общия хоръ. Но пъкъ заради изтезанието, на което съмъ подложенъ, се реванширамъ срещу добрия ми приятель баронъ Никола д'Алито който въ упоритостьта му да изучава българския езикъ, изпитва неистова мжка въ упражненията за произнасяне на буквата „ж".

Всѣки би се излъгалъ, ако продължава да мисли, че Римъ си остава все оня стариненъ градъ, завещанъ отъ славната Римска империя. Следъ като Мусолини сериозно се заелъ да направи отъ него действително столица на Италия, надхвърлилъ вече милионъ жители,

Римъ представлява действителенъ центъръ

на италианския политически, културенъ и просвѣтенъ животъ, като въ нѣкои случаи вече надминава останалитѣ си европейски п о с е с т р и м и, Съчетаващъ въ себе си древната, срѣдневѣковната, съвременната, фашисткатa и папската култура, той съ право е спечелилъ прозвището си: — вѣченъ градъ. А въ многобройнитѣ му музеи, галерии и дворци се съхраняватъ неоценими исторически ценности, възбуждащи удивление и възторгъ.

Най-голѣмъ парадоксъ днесъ е стария Римъ, чийто улици представляватъ бръмберно гъмжилище на десятки хиляди луксозни фиатови коли. Макаръ, че

броятъ на автомобилитѣ въ Римъ

догонва фантастичното за насъ число 60.000 движението нмъ е значително ограничено въ сравнение преди само три месеца, поради допълнителното облагане на бензина. Това е една отъ първитѣ мѣрки противъ евектуалното прилагане на санкциитѣ върху петрола, безъ разбира се въ сжщность да се прави друго ограничение въ употрѣблението му. ит лианската изобретателность

въ пестене на петролнитѣ запаси

а отъ тамъ и за намаляване вноса на петрола, отива по-далече. Вече много автомобили се движатъ посрѣдствомъ специаленъ спиртъ, италианско изобретение. Освенъ голѣмитѣ изпарения и силната особена спиртова миризма, той въ нищо не отстжпва отъ бензина. А ако излѣзатъ сполучливи серизнитѣ опити да се използува изобилното италианско вино въ

производство на горивенъ спиртъ

задава се тогава въпросътъ дали въобще ще стане нужда отъ прилагане на санкциитѣ и върху петрола.

Никакъвъ осезателенъ признакъ, че

Италия е въ война

Буйниятъ потокъ на живота въ милионния градъ си следва своя нормаленъ х о д ъ. Само специалнитѣ бюлетини и описания въ вестницитѣ ни извръщатъ къмъ действителностьта.

Голѣмитѣ географически карти на Абисиния, поставени на видни мѣста, означаващи действията на италиянскитѣ войски, следъ всѣка придобивка сж блокирани отъ любопитното гражданство. Честитѣ надписи по витринитѣ на магазинитѣ за технически и съестни произведения: — „италиянско производство" и

„предпочитайте италианскитѣ продукти"

сж другъ реаленъ обликъ за борбата противъ санкциитѣ. Бойкотътъ, особенно противъ всичко англійско, тукъ е пъленъ. Англійскитѣ стоки не се мѣркатъ на пазаря, а всички англійски надписи на стоки и наименования на магазини и хотели сж премахнати. Изключение правятъ с а м о стокитѣ отъ държавитѣ несанкционисти. Но иначе живущитѣ тукъ англичани сж необезпокоявани. Не се изпуща никога случая на публични мѣста и и забавления

усмиването на санкциитѣ.

Съчинени сж за цельта специални куплети и дори оперетки. Въ всѣка италианска община се поставя специална плоча съ надписъ: „отъ днесъ (означавайки и датата) започва прилагането на санкциитѣ", а въ втората часть на плочата е оставено мѣсто, кждето ще се надпише датата, когато следъ устойчивата италианска борба ще стане вдигането на санкциитѣ.

Цѣлиятъ италианскк народъ съ трепетъ следи развоя на войната въ Абисиния

Голѣмата италианска победа при Макале бѣ посрещната тукъ съ неописуемъ ентусиазъмъ. Всички кжщи бѣха обкичени съ национални знамена, улицитѣ огласяни отъ въеторжени музики, пѣсни и съ новоупотрѣбявания възгласъ:

„Дуче! дуче! дуче!",

а десятки хиляди студенти и граждани събрани въ площадъ „Венеция" устроиха шумни овации на Мусолини.

Силното южно слънце още отъ сега ни подсеща да хвърляме балтонитѣ, а благоприятното вр ме открива широки възможности да посещаваме всички забележителности на древния градъ и да изучаваме скрититѣ му ценности.

В. Панайотовъ.

Е Д Н О Д Н Е В К А

Въ минути на философски размисълъ

Небето се разтвори безшумно. Иззадъ единъ розовъ облакъ ангелче излитна. Затрепера въ кржгъ надъ мене и съ благость въ гласа ми заговори:

— Човѣче, робувашъ отъ нине на разни догми и повѣрия, съ какво желаешъ Творецътъ да те надари, честитъ да преминешъ въ тоя жестокъ и кървавъ свѣтъ?

Искай, всичко искай, небесния Отецъ нищо нѣма да ти откаже, но знай: съ богатство ако пожелаешъ да те надари. ти спокоенъ и въ сѣня си даже не ще бждешъ. Най-спокойния ти сънъ ще бжде смущаванъ отъ воплитѣ на гладнитѣ въ свѣта, надигащи гора отъ юмруци, съ едничоото желание царствения ти покой да нарушатъ.

Въ власть, стига само да поискашъ, веднага Всесилния ще те облече, но знай: по цѣлата земя не ще намѣришъ властникъ добъръ за за всички. Ако за едни е добъръ, и с п р а в е д л и в ъ, то за други ще бжде тиранинъ жестокъ. И нѣкога въ потайни вечерни тъми, недоволнитѣ ще го развѣнчеятъ. Нима едно нѣщо, което днесъ рѣдко се среща по земята: благороденъ духъ и чувство за обществена справедливость. Съ него ти никога нищо не ще спечелишъ, сигурно е, че често ще оставашъ безъ трошица хлѣбъ, но предъ себе си ще бж дешъ чистъ и душата ти спокойна, зещото си осмислилъ своето битие, И тъй: избирай човѣче!

—Избрахъ: дарете ме съ даритѣ на благородството и справедливостьта. Ахъ, тъй е хубаво да бждешъ човѣкъ съ фенеръ въ непрогледнатa житейска нощь!

2. Мъглата

Единъ столиченъ ежедневникъ съ общава: „Надъ Лондонъ отъ нѣколко дни е припаднала гъста мъгла. На две крачки предъ себе си човѣкъ нищо не може да види. Нещастни тѣ случаи сж всѣкиминутни явления".

Тая мъгла, колеги отъ софийската газета, не е толкова страшна, както е паднала, така и ще се вдигне, ами другата, другата мъгла, която цари въ главитѣ на дипломатитѣ и политицитѣ — тя е опасна и страшна. Въ тая мъгла човѣчеството години се лута, години се сблъскватъ на едро народи съ народи, години наредъ се ширятъ нещастнитѣслучай въ голѣмъ мащабъ изъ политико дипломатическата мъгла — ето коя е страшната мъгла и за която трѣбва по често да се пише.

3. При мждреца

Запитахъ веднъжъ мждреца:

— Мждрецо, какво нѣщо е това свѣта?

— Свѣтътъ е огромна стълба — отвърна ми на кжсо мждреца — едни се качватъ по тази стълба, други слизатъ, докато се уморятъ и седнатъ, отпускайки се, се сгромоляватъ въ бездната на смъртьта.

— *Но какво ли би било, мждрецо, ако тази стълба бъше само единична т. е. следъ като си се изкачвалъ съ години наредъ нагоре по житейската стѣлба, идва моментъ когато не можешъ да се придвижишъ на напредъ, не ти достигатъ сили, назадъ пъкъ не можешъ да се повърнешъ, следъ тебе идватъ втотици, а и не ти се иска да се срещашъ съ лицето на смъртьта — и все какъ остава ти едно: да се отпуетнешъ въ зиналата бездна?*

— О, ако свѣтътъ наистина бъше такава опасна стълба, то никой не би се изкачвалъ по нея, излишни биха били и стжпалата отъ живи човѣшки сжщества, а и сълзитѣ и страданията биха били много, много по-малко.

— Тогава, мждрецо?

— Да изрежемъ втората часть на житейската стълба.

Тяню Бербата

Кой има надмощие - Англия или Италия

Стратегическото положение въ Средиземно море. Морскитѣ бази на Англия, Франция Италия — качествата имъ и добритѣ имъ и слаби страни. Значението на Палестина Египетъ презъ последно время за британската империя. Ролята на Франция въ случ на война въ Средиземно море. Англійскитѣ морски съюзници. Стратегическитѣ възмо ности и вѣроятности въ случай на една война.

Кайро, февруари, 1936 годи

Итало-абисинскиятъ конфликтъ се превърна въ изходна точка за силно изостряне на отношенията между известни империалистически държави— на първо мѣсто между Англия и Италия.

Нападението на Италия срещу Абисиния представлява една голѣма опасность за британската империя. Ако фашизмътъ успѣе да завземе Абисиния, това би означавало той да се закрепи на една извънредно важна стратегическа точка, откждето би могълъ да заплашва британскитѣ колониални владения въ Източна Африка, а така сжщо и англо-египетския Суданъ и самия Египетъ.

Последнитѣ две територии иматъ първостепенно значение за британския имперализъмъ, като тържища и източници на сурови материали, а по своето географическо положение тѣ представляватъ единъ видъ основния камъкъ на цѣлата британска империя

Подържането на англійското владичество въ Египетъ, отъ гледна точка на Лондонъ, е необходимо за обезпечаване най-важната съобщителна линия на британската империя— водеща презъ Средиземно море, Суезкия каналъ и Червено море, до най-важкитѣ колониални владения на Англия на Изтокъ—Индия, Малайския полуостровъ, островъ Цейлонъ и англійскитѣ владения въ Тихия океанъ.

Но не е само това. Ако друга нѣкаква империалистическа държава би завзела господствуващо положение въ северо-източната часть на Африка, то англійскитѣ владения въ Централна и Южна Африка сжщо така биха били застрашени.

Какво предприема Англия

Ржководителитѣ на Англия не биха желали да разрешатъ чрезъ война итало-англійския конфликтъ.

Тѣ разчитатъ, че санкциитѣ на ОН, а сжщо така и вжтрешнитѣ затруднения на самата Италия, която зависи до твърде голѣма степень отъ външнитѣ си доставки и отъ ограниченитѣ си финансови средства, ще принудятъ италианския импери лизъмъ да се съгласи на компромисъ, изгоденъ за Англия.

Все пакъ, трѣскавитѣ военни приготовления на Италия принудиха Англия да вземе съответни предохранителни мѣрки въ Средиземно море и Египетъ. Тия мѣрки преследватъ цельта да предпазятъ англійската империя отъ едно неочаквано нападение отъ страна на италианския фашизъмъ'

Италианскитѣ морски и въздушни сили бѣха до така степень увеличени презъ управлението на фашизма, щото Италия би могла да бжде и по море, и въ въздуха единъ сериозенъ противникъ на Великобритания Затова именно Англия е впрегнала въ работа, съ трѣскава бързина, всички свои огромни и изключително мощни средства и използва всички свои стратегически позиции, съ които разполага въ Средиземно море.

Едновременно съ това, тя желае да си обезпечи и поддръжката на други нѣкои средиземноморски държави, които биха могли да играятъ важна роля въ случай на едно бждащо въоржжено стълкновение.

Предохранителнитѣ мѣрки на Англия срещу неочаквано нападение сж вече привършени. Осигурена е и поддръжката на останалитѣ средиземноморски държави. Сега Англия, увѣрена, че войната въ Абисиния ще продължи дълго време, очаква времето да изтощи Италия и да я принуди да сключи компромисъ, изгоденъ за англійскитѣ интереси.

Дали Англия въ дълбочината на душата си не крои и другъ нѣкакъвъ планъ:

— Ако Италия евентуално успѣе да покори Абисиния, това ще я изтощи до крайни предѣли. Едно владичество на Италия надъ Абисиния презъ течение на нѣколко години би я изтощило финансово не малко отъ войната. Презъ това време Англия ще довърши програмата на военитѣ строежи, ще запълни „пукнатинитѣ въ отбраната на британската империя" и ще може да се справи лесно съ изтощ на Италия.

А резултатътъ?

Въ резултатъ на то планъ, Абисиния — п корена отъ Италия и бжде може би „освобод на" отъ Англия, ще бж поставена подъ върхо ното покровителст на единъ англійски к мисаръ, на свѣта ще появи единъ новъ Е петъ, а Италия ще и дълги години да лѣкуе ранитѣ си отъ опит си да се опълчи сре смѣткитѣ и господст то на Великобритан въ свѣта.

Морскитѣ бази на Италия

Морскитѣ бази на Итал се намиратъ въ средната час на Средиземно море. Въ Адр атическо море, като тилни м ски бази, служатъ Венеция Пола, а като предни такива Бриндизи и Анкона, а сж така и албанското пристани Валона. Както се знае, Ан ния е обвързана съ Итал чрезъ договоръ за съюзъ.

Въ източната часть на Ср диземно море презъ послед тѣ нѣколко години италиан тѣ построиха морски бази Родосъ и Лросъ, които мог да служатъ като важни нач ни точки за едно нападен срещу Англия въ източн часть на Средиземно море.

Връзкитѣ на Италия съ лантическия океанъ и съ вено море сж напълно не печени, тъй като се нам далечъ отъ талианскитѣ и въ непосредствено съсед съ важни морски бази Франция и Англия. Въ то това, Англия държи въ р тѣ си и дветѣ изходни то на Средиземно море—Габр таръ и Суезкия каналъ.

Италия не може да забр на Англия да разполага съ два „ключа" на Средизем море, но, отъ друга страна могла да прѣчи на съобще ята между двата края на Ср диземно море, тъй като нейн та морска база Калияри част чно господствува надъ тѣсно морско пространство меж Сицилия и африканския бре

(следв

За „ЗЛАТНИЯТЪ АЛМАНАХ НА БЪЛГАРИЯ" реклами приематъ въ администрация на „Варненски новини". 1-

Четете в. Варненски нови

РОБИНЯ..или ЦАРИЦА

Романъ отъ М. ДЕЛИ

превела (10)

Л. Д. КАЗАНАКЛИЕВА

— Не, разбира се. Но ти ще се вѣнчаешъ въ католическата черква, както обикновено става съ смѣсенитѣ бракове.

— Но, мамо, азъ ще се оженя само за католикъ, извика Лиза съ протестенъ жестъ.

— и ставашъ смѣшна, Лиза, съ своята екзалтация. Майка ти и азъ католички ли бѣхме. Но, както виждашъ, това съвсемъ не попречи да ви оставя и тримата да изповѣдвате бащината си вѣра.

— Но дали той ще се съгласи?

Клепкитѣ на Катерина почнаха да трептятъ.

— Сергий самъ ми каза, че вашия бракъ ще бжде благословенъ отъ католическата църква, каза Катерина съ глухъ гласъ. Ще видишъ, че той не е така страшенъ, както мислишъ. А ти, Лиза, съ умѣние ще направишъ отъ него каквото искашъ.

Г-жа де Сюбранъ се помжчи да се усмихне, но ако Лиза не бѣше седнала въ полуздрачъ, щѣше да види какъ болезнено трептяха устнитѣ на мащехата й — устни, които тъй подло мамеха едно невинно дете.

Лиза си закри лицето съ дветѣ си ржце.

— Боже мой, възможно ли е, възможно ли е да бжда заставена да взема тъй бързо решение! Мамо, моля ви се, почакайте ме поне нѣколко дни да си помисля и се посъветвамъ съ...

Лицето на Катерина се намръщи. Да се посъветва! Безъ съмнение, съ нейния си изповѣдникъ и кой знае дали той не щѣше да я разубеди. Не, на всѣка цена тя трѣбваше да изтръгне отъ детето обещание.

— Да си помислимъ, Лиза, но князе на всѣка цена иска отговоръ още тая вечерь. Не разбирашъ ли, че откакто те е видѣлъ, той е намѣрилъ въ тебе първата си жена, която много обичалъ и живѣе само съ страха да не му бжде отказано. Помисли си, Лиза, че това ще бжде истинско благодеяние да утешимъ тоя вдовецъ, като му напомняшъ за Олга.

Думитѣ на вдовицата едва излизаха отъ пресъхналитѣ й устни. Съвсемъ изтощена отъ душевно вълнение, тя си отпусна главата върху облегалото на стола.

— Мамо, мамо, извика тжжно Лиза.

Катерина бѣ припаднала. Младото момиче потърси Алберих и го изпрати за лѣкарь После Лиза се върна и се помжчи да свести мащехата си. Но припадъкътъ продължи до идването на доктора.

— Като че ли е по-зле отъ всѣки другъ пжть, докторе, запита Лиза? докато г-жа де Сюбранъ се съвземаше, а лѣкарьтъ се отдалечи да пише рецептата.

— Докторе, по-зле ли е майка ми?

— Да, малко нѣщо... Ще трѣбва да сд избѣгватъ всѣкакви противоречия, въобще по-силни вълнения. Дали нѣщо подобно е преживѣла днес?

— Мисля, прошепна Лиза, като се зачерви.

— Е, ето отъ това е. Длъженъ съмъ да ви предупредя, че тя се нуждае отъ голѣмо спокойствие, само при такива условия тя може да живѣе дълги години съ болестьта си.

Следъ изпращането на доктора Лиза, като се връщаше въ стаята на мащехата, чувствуваше се много разнебитена. Значи нейното противопоставяне на тая женитба бѣ причиничило сърдечния припадъкъ отъ които доктора се опасяваше много. Тогава, ако последва нѣкакво нещастие и Алберикъ и Анушка останатъ сирачета, Лиза щѣше да бжде виновницата?...

— Какво да правя, Боже мой? . .

Какъ да постжпя?. . . шепнеше си тя отчаяно.

Като я чу, че влиза, г жа де Сюбранъ обърна къмъ нея разтроеното си лице;

— Ти виждашъ дете мое, въ какво състояние е здравето ми, каза тя съ задушенъ гласъ. Всѣки день азъ мога да умра въ тия сърдечни кризи. Ти ще остане съвсемъ сама, когато, ако си оженена нѣма да имашъ нужда отъ никого и азъ ще мога спокойна да замина. .

Горещата ржка на Лиза хвана тая на майката, която трепереше конвулсивно.

— Наистина ли мамо, ако се съглася за тая женитба вий ще бждете доволна.

Едно отчаяно „да" се изплъзна отъ устнитѣ на г жа Сюбранъ.

— Въ такъвъ случай щомъ мислете че това е за моето добро, азъ ще се оженя за князъ Ормановъ, каза Лиза съ малко угаснелъ гласъ.

Въ сжщото време Лиза се наведе, като подложи челото си до устнитѣ на своята мащ еха. Катерина направи жест да я отблъсне, но като се съ зе тя ц е л у н а дъщеря си което щѣше да жертвува на безмилостнитѣ претенции на Сергий.

—Сега остави ме, Лиза, каз тя съ слабъ тонъ, имамъ нужда отъ почивка, но тая вечерь щ пише на Сергий.

Лиза излѣзе отъ стаята, като изкачи бързо стълбитѣ, в въ нейната си спалня. Тая ста бѣ скромно мобилирана съ ос лѣпителна чистота, която Лиз подържеше грижливо. Тук мла дото момиче падна на колѣне предъ разпятието и като си зар кри лицето съ две ржце, по на да плаче.

— Боже мой, Боже мой, ни е възможно това! Азъ не мога никога! Колко ми е стра шно. . . .

(следва

Четете в. Варнен. „Новини

…жественото погребение на германскитѣ моряци загинали

…1916 година край Варна. Трагедията на германския подводникъ. Какъ и при какви обстоятелства …тъкналъ на една руска мина. Петь души отъ обслугата, по-леко или по-тежко ранени, спасени. …ира на подводника по-кжсно погребанъ въ Варна. Изваждането труповетѣ на трагично загинали… моряци. Речьта на [redacted] полковникъ Сава Ивановъ. Траурното …. Заупокойната молитва въ Евангелската църква. Полагането на венци. Речьта на началника на гарнизона генералъ Поповъ. Дефилирането на войскитѣ предъ героитѣ. Последна почить къмъ славнитѣ моряци.

…несъ се извърши тържест…то погребение на загина…ѣ германски моряци при …пиването на подводника …презъ 1916 година.

…а 16 Ноемврий 1916 година …манския подводникъ близо „Узунъ Кумъ" се натъква …една руска мина и бива на…но разрушенъ. Нѣколко ду… отъ обслугата на подвод…, нѣкои по лѣко, други по …ко ранени, бѣха спасени, а …души отъ нея намѣриха …ртьта си въ подводника.

…труповетѣ на загиналитѣ мо…ци сж разложени … скелетитѣ не сж …членени. По една случай…ть, може би, само на нѣкои …тѣхъ труповетѣ не сж из…о разложени. На единъ отъ …яцитѣ, напримѣръ, е запа…ъ напълно мозъка, а на …уги труповетѣ сж се превър…ли на пихтия. Нѣкои отъ …инадлежноститѣ на моряцитѣ …запазени. Имената на заги…литѣ се знаятъ по сандъче…та, каквито, както се знае …а всѣки войникъ.

…Преди нѣколко дни пристиг…въ Варна германския вое…нъ аташе въ София генералъ …идерици, който веднага вле…въ контактъ съ мѣстнитѣ …ициални власти въ връзка …установяване програмата за …гребението.

…Изработената програма …разпратена на официални… власти и прадставителитѣ …разнитѣ културни и родо…биви организации, а вчера …едъ обѣдъ общинския гла…тай разгласи навсѣкжде изъ …ада за деня и часътъ на по…ебението като приканваше …жданитѣ да взематъ [redacted] …частие въ погребалната про…есия.

…Варненци, които помнятъ …ного добре, че доблестнитѣ …рмански моряци дадоха жи…ота си за защита на Варна, …тдадоха заслужена почить на …аметьта на своитѣ бивши съ…зници. Още отъ рано сут…иньта хилядень народъ започ…а да се тълпи къмъ морскитѣ …олиц. казарми, от кждето съг…ласно предварителната програ…а, трѣбваше да бждатъ вдиг…нати труповетѣ на загиналитѣ …моряци.

…Точно въ 10 часа войскови…тѣ части отъ гарнизона заеха …своето мѣсто предъ пристанищ…ната работилница. На около …петдесеть метра сж изкарани и …части отъ самия паходникъ, …които сж постасени на специ…ални дървени поставки. Около …подводника се трупатъ любо…питни.

Разговоритѣ се водятъ око…ло тъй печалната трагедия на UB 45 разиграла се преди 20 години край варненскитѣ брѣгове. Надъ пристанищната работилница, кждето лежатъ въ 13 ковчега тленнитѣ останки на загиналитѣ се развѣватъ разнобагрени флагчета, всредъ които се развява българския трикольоръ и германското знаме. Малко по кжсно започнаха да пристигатъ българскитѣ военни и граждански власти.

Въ 10 и 10 часа пристигна генералъ Поповъ който направи прегледъ на войсковитѣ части. Цѣлата околность е вече почерняла отъ народъ. Пристигна и областния директоръ г. Казанлиевъ придруженъ отъ всички околийски управители и кметове отъ областьта.

Въ 10 и 10 часа започнаха да пристигатъ германскитѣ официални власти. Генералъ Поповъ посрещна германския генералъ Фридерици, който е облеченъ въ парадна униформа, декоранъ съ ордени. Генералъ Фридерици поздрави войсковитѣ части, следъ което всички присжтствуващи влѣзоха въ опредѣлената стая. Тукъ е построенъ специаленъ аналой, окиченъ съ български трикьолоръ, германски знамена и зеленина. Въ аналоя съ наредени 13 ковчега. Надъ капацитѣ на всѣки единъ е гарниранъ съ бронзовъ—котва, а отъ страни лаврови листа. Ковчезитѣ сж покрити съ българско и германско знамена. Надъ средата на аналоя виси полюлеи, приставляващъ котва и кормило. Отъ дветѣ страни на аналоя сж застанали като гранитни статуи по двама моряци. Българскитѣ военни граждански власти и германскитѣ такива застанаха срещу аналоя. Една молитвенна тишина тежи надъ цѣлата стая. Може би въ тоя моментъ духоветѣ на загиналитѣ герои присжтствуватъ на тази така трагична и свѣтла церемония. Срѣдъ тази обстановка полковникъ Сава Ивановъ произнесе следната речь:

Господинъ генералъ,
опечалено събрание

Презъ време на Свѣтовната война при отбраната на нашиятъ Черноморски брѣгъ взеха деятелно участие и нѣколко германски подводника, базиращи се най-честно на Варненското пристанище и респективно въ пристанището Евксиноградъ.

Почти преди 20 години, на 6. XI. 1916 година, трѣбваше да замине въ бойно плаване българския подводникъ „№ 18" но поради допълнително нареждане, изпълнението на предстоящата му задача бѣше възложено на германскиятъ подводникъ „УБ — 45", намиращъ се въ този моментъ въ Евксиноградското пристанище. Германскиятъ подводникъ бѣше построенъ въ началото на Свѣтовната война въ гр. Щетинъ — Германия. При една дължина около 37 метра, широчина 4 и пол. метра и височина отъ гърбната му до горния край на кулата — 6 метра, той имаше водоизмѣстване въ подводно състояние 280 тона. Подводника се командваше отъ капитанъ-лейтенантъ Карлъ Палисъ. Останалата обслуга на подводника се състоеше отъ 18 души, а именно:

Запасенъ лейтенантъ Фридрихъ Шутцъ; инжинеръ-механикъ Фридрихъ Щайнмюллеръ, старши машинистъ Вилхелмъ Кьолеръ; корабникъ Хансъ Йостъ; машинистъ Германъ Тимъ; машинистъ Вилхелмъ Зайделъ; машинистъ Фридрихъ Хилкеръ; машинистъ Августъ Калзенъ; кандидатъ-машинистъ Рудолфъ Бекеръ; старши морякъ Паулъ Кирщтенъ; старши огняръ Георгъ Шуте; морякъ Отто Бремеръ; морякъ Джони Шахтъ; запасенъ морякъ Карлъ Шанце; радиотелеграфистъ Фердинандъ Брокхофъ; огняръ Адамъ Фарпауфъ; огняръ Францъ Фиркъ, огняръ Лео Фрайшарферъ.

На 6 ноемврий 1916 год. въ 14 часа и 30 мин. германския подводникъ „УБ 45" отблъсна отъ кея на Евксиноградското пристанище за да изпълни възложената му задача. Докато мине презъ северниятъ проходъ на варненското минно заграждане, подводникътъ се пилотираше отъ кашия торпедоносецъ „Строги". И двата съюзнически кораба, насочвайки се на северо-изтокъ отъ Евксиноградското пристанище, не подозираха, че въ предшестващата нощь неприятелски руски миненъ заградитель бѣше успѣлъ да постави заградни мини тъкмо въ северния проходъ на нашето минно заграждане. Подводникътъ се движеше задъ торпедоносацъ „Строги" въ надводно състояние. Следъ едночасовъ ходъ, въ 15 ч. и 30 м., когато подводника се намираше въ триверсъ на мѣстностьта Дългия пѣсъкъ (Узунъ-кумъ) — на около 2 клм. отъ брѣга, той, като по дълбоко газещъ отъ торпедоносеца, наскочи на една руска мина и се взрива въ областьта между командната куля и моторното отдѣление, приблизително на една трета осъ кърмата му. Отъ силния взривъ подводникътъ бѣ напълно разрушенъ и почти моментално потъна въ водета. Една часть отъ обслугата на подвоодника, която въ момента на взрива се намираше на палубата му, макаръ и по-леко или по тежко ранени, се хвърли въ морето и въ последствие биде спасена отъ спуснатитѣ лодки отъ торпедоносецъ „Строги". Спасени бѣха:

Запасния лейтенантъ Фридрихъ Шутцъ — леко раненъ; инженеръ-механикъ Фридрихъ Шайнмюллеръ — тежко раненъ; корабникъ Хансъ Йостъ — леко раненъ; моряка Отто Бремеръ — тежко раненъ и запасния морякъ Карлъ Шанце — тежко раненъ.

Следъ нѣколко дни единъ отъ тежко раненитѣ почина въ Варненската болница.

Две седмици следъ този печаленъ епизодъ на повърхностьта на водата подъ брѣга на 24 см. брѣгова батарея бѣше намѣренъ трупа на загиналия при взрива командиръ на подводника „УБ — 45" — капитанъ-лейтенантъ Карлъ Палисъ който бѣше погребанъ въ варненскитѣ гробища съ подобающи при случая военни почести.

Останалитѣ 13 души германски моряци-подводници останиха затворени въ дветѣ части на потжналия подводникъ, чиито желѣзни стени имъ послужиха за временни ковчези.

Сега тукъ предъ насъ лежатъ останкитѣ на:

Старшия машинистъ Вилхелмъ Кьолеръ, машиниста Херманъ Тимъ, машиниста Вилхелмъ Зайделъ, машиниста Фридрихъ Хилкеръ, машиниста Августъ Калзенъ, кандидатъ-машиниста Рудолфъ Бекеръ, старши морякъ Паулъ Кирштенъ, старши огняръ Георгъ Шуте, морякъ Джони Шахтъ, радиотелеграфиста Фердинандъ Брокхофъ, огнаря Адамъ Фарпауфъ, огнаря Францъ Фиркъ и огнаря Леонъ Фрайшарферъ.

На загиналитѣ славни герои германски моряци-подводници, защищавали рамо до рамо съ насъ презъ време на Свѣтовната война българския Черноморски брѣгъ, отъ флота на Негово Величество поднасямъ този скроменъ вѣнецъ—изразъ на нашата дълбока почитъ и признателность.

Нека се преклонимъ предъ скжпитѣ останки на нашитѣ съюзни гарои и ревностни бранители на Черноморскитѣ ни брѣгове.

Вѣчна имъ и свѣтла паметъ!

Следва на 4 страница

Хроника

Въ едно отъ последнитѣ си заседания съветътъ при отдѣлението за поземлена собственость и компенсация при Министерството на земледѣлието е разгледалъ преписскитѣ по оземлѣването въ нѣкои села въ варненско и корегиралъ допуснатитѣ закононарушения.

Наредено е до всички административни власти въ страната да съблюдаватъ най строго щото въ празднични и недѣлни дни, преди отпускъ църква всички кръчми и кафенета да бждатъ затварени. Изключение не може да се прави никому.

Въ държавнитѣ опитни полета и семепроизведни стопанства е произведено 260,000 килограма селекциониранъ слънчогледъ. Това семе ще бжде раздаденъ отъ областнитѣ земледѣлски дирекции на земледѣлцитѣ за да бжде посето още тази пролѣтъ.

За чистене, *боядисване и гладене на дрехи е най-добре при А. С. Виницки, ул. Стефанъ Стамболовъ № 19.*
1-287-0

Професоръ Жираръ, отъ френския институтъ и докторъ по правото, на 28 т.м. (петъкъ) въ 6 и половина часа следъ обѣдъ ще държи сказка въ салона на Читалището „Архангелъ Михаилъ" — гр. Шуменъ — на тема: *Литература и политически животъ въ Франция.* Входъ свободенъ,

Ст. Бончевъ ще чете рефератъ отъ името на „Народно училище при с. к. „Варна" утре четвъртъкъ въ 7 ч. веч. въ клубното помещение на „Варна" ул. „Миладинова" № 102, на тема: „Взаимопомощь между човѣка и животнитѣ". Поканватъ се всички. Входъ свободенъ.

ДНЕВНИЦИ по ОБОРОТА за търговци и индустриалци. Продава книжарница Велчевъ.

Предупреждение. На 1 март 1936 г. въ кино „Ранковъ" публично събранне на тема: „Национално единство, задачи и задължения".

Четете в. „Варненски новини"

ОКАЗИОНЪ РАДИО И ГРАМОФОНЪ

за сладкарница, кафене или бирария

СЕ ПРОДАВАТЪ запазени РАДИО ГЛОРИЯ 4 лампов съ отдѣленъ високоговорителъ и грамофонъ Английски Автоматиченъ съ 45 плочи, най разнообразни, се дава на много изгодна цена. Справка мебелния складъ ул. „Царь Симеонъ" 24. 1 4

ПОКАНА

На 29 т. м. — Тодоровденъ въ село ГЕБЕДЖЕ ще има конни надбѣгвания както въ миналитѣ години.

Поканватъ се всички да взематъ участие.

Най-главни награди сж: I награда една задна нова каруца; II награда една количка за боклукъ и III награда една терезия, подарени отъ Кирякъ Мариновъ, коларь отъ с. Гебедже. Освенъ горнитѣ награди, ще има и други за раздаване. 1—377—2

Варненска девическа гимназия „Мария Луиза"

Обявление № 199

Обявява се на интересуващитѣ се, че понеже обявенитѣ въ държавенъ в. броеве 128 и 238 отъ 1936 г. за произвеждана търгове съ обявление № № 1155 и 1794 за продажба на материалитѣ отъ изваденитѣ котли отъ парното отопление на Варненската девическа гимназия не се състояха, то на основание чл. 167, последната алинея отъ закона за Б.О.П. продажбата на сжщитѣ материали ще се извърши по доброволно съгласие на 12 мартъ 1936 год. въ Варненското данъчно управление 15 часа следъ обедъ при сжщитѣ тържни преписки и условия изброени въ обявление № 1155 — д. в. брой 128 отъ 11 VI 935 г. стр. 1922.

гр. Варна, 25 февруарий 1936 г.

На Варненската Девическа гимназия
Директоръ: Кърмаковъ

Павелъ-банско селско общ. управление, Казанлъшка околия

Обявление № 659

Съгласно обявление № 438 отъ 5. II. 1936 година публикувано въ Д. В. бр. 36 отъ 17. II. т. г. на 19 мартъ т. г. ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за отдаване на наематель общинскитѣ минерални бани въ с. Павель-баня за времето отъ 1 априлъ 1936 г. до 31 декемврий 1937 г.

с. Павелъ баня 20. II. 1936 г.

1-1 **Отъ Общината**

Общинско стопанско предприятие за водоснабдяване и канализация — Варна

Обявление № 99

гр. Варна, 25 февруари 1936 год.

Общинското Стопанско Предприятие за водоснабдяване и канализация — Варна, обявява на интересующитѣ се, че на 21 Мартъ т. г. отъ 10 до 11 часа пр. обѣдъ въ канцеларията на Стопанството ще се произведе доброволно спазаряване за доставка на 150 броя кофи за улични отоци на градската канализация, за приблизителна стойность 90,000 лв. (деветдесеть хиляди).

Залогъ за правоучастие 5% въ банково удостоверение.

Закона за Б. О. П. е задължителенъ.

Всички разноски, за гербъ, данъци, публикации и др, подобни сж за смѣтка на доставчика.

Поемнитѣ книжа се виждатъ въ Счетоводството на Стопанството.

1—379—1 **Отъ Стопанството.**

дини въ затвора; по-добре е, да изварди случая и да избѣга. Но времето минаваше и случая не се яввяваше. Единъ день тя чу биенето на църковната камбана. Тя се попита съ ужасъ, да не е насталъ часътъ за изпълнение на присждата? Вратата се отвори и джелатина съ помощниилитѣ си влѣзе въ килията.

— Смилете се надъ мене, азъ не съмъ маркизата, викаше младата жена.

— Не викай, жено, ние изпълняваме само дълга си, — отговори джелатина, като я дигна, и изнесе из килията.

— Боже мой, ще бжда наказана съ смърть за една нищожна грѣшка?

— Азъ съмъ друга, маркизата е избѣгала?

— Горката жена, изгубила си е ума, — каза джелатина.

И Диецъ, който присжтствуваше, не я позна понеже тя бѣше облѣчена съ една пелерина отъ гума.

— Мило ми е за горката жена, мърмореше надзирателя, безъ да знае за кого говореше.

Въ това време се язиха въ коридора прокурора, председателя, свещеника и дзама стражари.

Г-жа Диецъ видя, че работата не е шега, падна на колене съ протегнати ржце и каза:

— Милость, милость... г-да сждии! Изслушайте ме, ще ви кажа една тайна. Заведете ме на друго мѣсто, за да не чуватъ всичкитѣ хора. Тя биде заведена въ канцеларията на затвора, Тамъ сне гуглата отъ главата си и прокурора остана поразенъ, като видя, че една непозната жена щѣше да бжде умъртвена.

— Коя си? Какъ си стигнала тука? извика прокурора, като я хвана за ржката и я разтърси.

— Азъ... съмъ жената на надзирателя... каза жената, смилете се. Помогнахъ на маркизата да избѣга и азъ останахъ на нейното мѣсто.

Можете си представи, какво изражение добиха лицата на тѣзи, които я слушаха!

— Ирино, азъ забравихъ какво бѣхъ обещалъ на конта, когато ти напусна цирка. Но ти нѣмашъ костюмъ, мило момиче.

— Ще взема оня на Роза; по напред азъ често съмъ й заемала моя и вѣрвамъ, че нѣма да се разсърди.

— Ирино, ако се случи нѣщо, ти ще бждешъ виновната, а не азъ.

— Стига си говорилъ, Марошъ Лаци, времето напредва и трѣбва да се облѣка; помогни ми да се преоблѣка.

— Но ти не си направила репетиция, добави жената на директора.

— Ще яздя по-добре отъ Роза, бждете увѣрени. Хайде, стига сте размисловали.

Тя не слушаше вече неговитѣ отговори и почна да се облича. Трикото чудесно прилепваше на хубавото й тѣло; цѣлиятъ костюмъ й прилягаше безукорно, само пантофитѣ й бѣха малко голѣми, но тя ги стегна съ ширититѣ и бѣше готова.

Директора не можа да удържи едно възклицание на възхитено удивление, защото Ирина бѣше неизказано хубава въ тоя коприненъ розовъ костюмъ, съ панделки на раменетѣ и бѣли цвѣтя на косата. Директорътъ я наметна съ бѣлата мантия, следъ което тя влѣзе въ конюшната за да се сприятели съ коня, който ще язди. Звънеца удари, портитѣ се отвориха и Ирина влѣзе въ манежа, яхнала на хубавъ бѣлъ конь. Освѣтление, музика и заглушителни ржкоплѣскания; най-сетне бѣше ударилъ толкова ожидания моментъ. Тя си хвърли мантията на една страна и се чувствуваше опоена отъ радостьта на успѣха, въ който тя бѣше увѣрена. Ето я вече на седлото и коньтъ тича изъ арената съ всичката си дресирана ловкость, а не като нейния Ахмедъ Тя изглеждаше да лети съ коня и множеството бѣше очаровано отъ нейната прелесть, грация и нежность. Само пантофитѣ й я глождеха, защото бѣха голѣми и тя се реши да ги изуе: дръпна едната връзь и извади

ВАРНЕНСКИ НОВИНИ

Днесь Варна отдаде заслужена почить

къмъ паметьта на загиналитѣ германски моряци
Едно незапомнено до сега въ Варна траурно шествие
Военнитѣ почести натрагично загиналитѣ 13 гедмански моряци въ защита на Варна

(Прдължение отъ III страница)

Речьта бѣ преведена на немски. Тя бѣ изслушана съ дълбоко внимание отъ всички които мисленно въ този моментъ се принесоха на лобното мѣсто, кѫдето загина „UВ 45“ пазейки българскитѣ брѣгове.

Непосредствено следъ речьта на полковникъ Сава Ивановъ, евангелския пастиръ Георги Сивриевъ отправи горе ща молятва къмъ Всевишния.

Какъвъ моментъ!

Всички сѫ свели молитвено глави, свели чело предъ подвига на героитѣ, за да имъ отреди Царя на вселената достойно мѣсто — мѣсто надъ което като огнени скрижали тежатъ думитѣ на желѣзния германски канцлеръ Бисмаркъ.

— Този, който загине за своето отечество, той е безсмъртенъ.

Средъ тази молитвена тишина прозвучаватъ траурнитѣ акорди на Колъ Славенъ, изпълненъ отъ мѣстния хоръ „Морски звуци“. Пѣсеньта се подема отъ лекия ветрецъ и полятява надъ лобното мѣсто. кѫдето секашъ още вълнитѣ разказватъ за подвига на героитѣ.

Свършва пѣсеньта и траурното шдствие тръгва. На чело на него е морския полицейски поручикъ Райновъ, който носи върху една черна кадифена възглавничка 3 ордени, кичящи нѣкога гърдитѣ на загиналитѣ. Следватъ венцитѣ отъ живи цвѣтя.

Между тѣхъ личатъ този на НВЦаря, на германското правителство, българската армия, Морската полицейска служба, германското консулство, германската колония, областниятъ директоръ, германската националъ социалистическа партия и Варнен. община.

Следва проповѣдникътъ молитвено скръстилъ рѫце, задъ когото при шпалиръ отъ моряци ковчезитѣ съ тленнитѣ останки на героитѣ, носени отъ по двама души, които сѫ отъ сѫщия чинъ отъ който е и загиналиятъ.

Следъ ковчезитѣ въ широки редици пристъпятъ бавно: представительтъ на Н. В. Царя флигелъ адютанта полковникъ Вариклечковъ, ген. Поповъ, ген. Фридерици, епископъ Андрей, областния директоръ г. Борисъ Казанлиевъ полковникъ Сава Ивановъ, геeманския консулъ, кмета на града инж. Мустаковъ, полиц. комендантъ г. Германовъ, предсеедателя на търговската камара Абаджиевъ, офицеритѣ отъ гарнизона, германската колония, германското училище, родолюбивитѣ организации, шофоветѣ на разнитѣ държавни и общински учреждения и миого видни варненски обществеиици и граждани и учащитѣ се.

Следватъ сѫщо почетни роти отъ 8-ма дружина и флота. Презъ цѣлото време военнитѣ музики свирятъ траурни маршове.

Траурното шествие потегли презъ шосето на гарата, минава презъ Преславска на пѫть за Евангелската църква. Всички улици сѫ задръстени отъ народъ. Надъ магазинитѣ, чиито ролетки сѫ спуснати се виятъ траурни знамена. Фоторапортьоритѣ щракатъ апаратитѣ.

Трѣбва да се отбелѣжи, че подобно траурно шествие Варна не помни до сега.

Въ Евангелската църква бѣ отслужена заупокойна молитва, следъ което траурната процесия въ сѫщия редъ продължи за гробищата до Колодрума.

Тукъ произнесе трогателна речь началника на Варненския гарнизонъ генералъ Поповъ, който между другото каза:

Уважаеми госпожи и господа,

Днесъ изпълняваме единъ священъ дългъ къмъ нашитѣ германски бойни другари отъ подводника „U.45“, намѣрили славната смърть въ бурнитѣ води на Черно море. Безбройни сѫ подвизитѣ на германскитѣ морски сили, презъ миналата голѣма война, които очудиха цѣлия свѣтъ съ своята храбрость, дисциплина и себеотрицание.

Отъ брѣговѣтѣ на Чили и Коронелъ до Индийския океанъ и хладното Северно Нѣмско море, навредъ се носеше славата на германската бойна флота.

Но подвизитѣ на подводния флотъ надмина всичко и съ право извика адмирацицтѣ ни въ тѣхната безпримѣрна смѣла и рискована борба.

Само единъ народъ като германския може да даде такива достойни синове на Отечеството си и основателно да се гордѣе предъ цѣлия свѣтъ съ тѣзи, които тъй самоотвержено и съ свойствената германска дисциплина и храбрость водиха борбата повечето пѫти далечъ отъ своето Отечество, при най-тежки условия и изпитания, в защита на германскитѣ и съюзнитѣ интереси.

Много герои загинаха и почиватъ днесъ въ морскитѣ дълбочини, кѫдето може би само е достойното мѣсто на истинскитѣ и храбри моряци.

Цѣлия Български народъ и Армия дълбоко скърбятъ за скѫпитѣ покойници отъ подводника „U 45“, но се утешаватъ отъ мисъльта, че тѣ не ще почиватъ на чужда земя, а върху земята, кѫдето бойното другарство между германци и българи бѣ затвърдено за винаги въ борбата рамо до рамо на двѣтѣ армии, за защита правата и интереситѣ на двата народа. Това бойно другарство, запечатано съ кръвьта на хиляди Германски и Български герои, стои неразрушимо надъ всичко.

Храбри моряци отъ „U. 45“ когато днесъ изказваме нашата последна почить къмъ Васъ, нека ехото отъ прощалнитѣ залпове да достигне до героитѣ отъ Ютланд и Вашитѣ близки, за да имъ спомни, че тукъ почиватъ скромиитѣ тѣхни другари и синиве, конто до край изпълниха войнишкия си дългъ.

Армията дълбоко се прекланя предъ геройския Ви подвигъ и отъ нейно име поднасямъ тоя скроменъ венецъ.

Вечна имъ паметь!

Последенъ часъ

Тази сутринь е билъ извършенъ военен превратъ въ Япони

3000 войници завзели Външното министерство и нападнали други министерства. М-ра на финанситѣ убитъ. Паниката въ Осака и Токио. Императорската гвардия преследва бунтовницитѣ. Предвижда се една японска военна акция отъ голѣмъ обсегъ въ Азиятския материкъ. Причинитѣ за бунта. Бунтовницитѣ искатъ война съ Китай и СССР. Защо е убитъ м-ра на финанситѣ. Кои сѫ организирали държавния превратъ. Голѣми безредици следъ преврата. Подбудитѣ за движението на младитѣ офицери. Търканията между политическитѣ партии и военни срѣдитѣ. Слухове за избити министри.

Шанхай 26. (Хавасъ) Споредъ една телеграма отъ Токио, още непотвърдена, положението въ Японскати столица било следното:

— 3000 войници завзели министерството на Външнитѣ работи и нападнали другитѣ министерства. Нѣкои министри били убити, между които Такахачи, м-ръ на финанситѣ.

Обявено е военно положение. Борситѣ въ Осака и Токио сѫ затворени. Цензурата пречи за разпространението на новинитѣ.

Шанхай 26. (Ройтеръ) 3000 войници отъ трети пехотенъ полкъ на гарнизона въ Токио завзеха презъ нощьта жилището на м-ръ председателя и министра на вжтрешнитѣ работи, както и главната квартира на градската полиция.

Императорската гвардия получи заповедь да преследва и сразви бунтовницитѣ.

Нанкинъ, 26 (Ройтеръ) Съобщенията отъ Токио предизвикаха силно безпокойство, тъй като това движение се смѣта като предпоставката на една японска акция отъ голѣмъ обсегъ въ Азиатския материкъ.

Китайскитѣ среди смѣтатъ, че пораждането на това движение сѫ били пречкитѣ създадени отъ японската държава срещу отказа на тия държавници да бѫде нападната СССР.

Преди 4 год ни когато съветскитѣ войски въ Далечния истокъ не можаха да укажатъ сериозна съпротива, има опасность да не би завземането на властьта отъ японскитѣ военни елементи да бѫде последвана отъ едно решително настѫпление въ Китай, вънщна Манджурия и въ Сибиръ.

Убийството на м-ра на Финанситѣ се обяснява съ отказа на Такахачи да и се увеличатъ кредититѣ за армията и марината.

Вашингтонъ 26. Телефоннитѣ съобщения между Санъ Франциско и Токио сѫ прекаснати. Презокеанскато служба съобщава, че пощенското бюро въ Токио не влиза вече въ връзка съ чужбина.

Единъ чиновникъ отъ пощенското бюро въ Токио съобщилъ, че не е известно кога ще бѫдатъ подновени съобщенията съ чужбина.

Шанхай 26. Въ Токио бѣ извършенъ държавенъ превратъ, но подробности още липсватъ, поради цензурата върху наблограмитѣ и телефонитѣ съобщения.

Съобщаватъ, че нѣколцина държавници били убити.

Новината за убийството на м-ра на финанситѣ Такахиши е сигурна, но тая за убийството на м-ра на вжтрешнитѣ работи Гото не се потвърждава.

Споредъ последнитѣ сведения, превратътъ е билъ подготвенъ и извършенъ отъ 3,000 млади офицери.

Токио 26 Споредъ едно непотвърдено още съобщение отъ Токио, м-ръ председательтъ е билъ убитъ.

Шангхай 26. Съобщаватъ отъ Токио, че държавниятъ превратъ билъ последванъ отъ голѣми безредици.

Презъ последнитѣ законодателни избори се надигнала една вълна антифашистски либерализъмъ, враждебна къмъ реакционния консерватизъмъ на армията.

Отъ друга страна, търканията между политическитѣ партии и военнитѣ срѣди бѣха една отъ отличителнитѣ черти на японския политически животъ отъ известно време насамъ.

Японскитѣ консулски власти въ Шанхай забраниха на японскитѣ вестници, излизащи въ Китай, да даватъ сведения върху събитията въ Япония.

Шангхай 26. Първа дивизия, къмъ която принадлежатъ въстаницитѣ въ Токио, трѣбваше да замине за Манджурия и за това халоснитѣ патрони били напоследъкъ замѣнени с бойни патрони.

Споредъ съобщения отъ китайски произходъ, подбудителитѣ на движението били млади офицери.

Шангхай 26. Споредъ непотвърдени още съобщения, м-рътъ на вжтрешнитѣ работи Гото билъ убитъ отъ възстаницитѣ.

Вѣрва се, обаче, че м-ръ Гото и м-ръ председателя адмиралъ Окада сѫ повѣроятно взети въ плѣнъ отъ възстаницитѣ. Б.Т.А.

Настѫплението на абисинцитѣ въ Еритрея

Успѣхътъ на расъ Имру между Аксумъ и Адуа. Цельта на това абисинско нападение.

Адисъ Абеба 26. Абисинското шествие въ Еритрея, за което се говори въ комюникето на абисинското правителство, е последица отъ единъ успѣхъ, спечеленъ вчера отъ войскитѣ на расъ Имру между Аксумъ и Адуа.

Изглежда, следователно, че презъ време на италианското настѫпление южно отъ Макале, абисинцитѣ сѫ предприели едно голѣмо настѫпление на северозападъ, кѫдето разполагатъ съ опитни войски, командвани отъ расъ Имру и Деджазмачъ Айелу.

Възможно е това настѫпление да цели да се възспре италианското настѫпление срещу другото крило на абисинската армия.

Италианскитѣ аеоплани продължаватъ да развиватъ усилена дейность и всѣки день бомбардиратъ фронта въ Тигре, безъ значителни щети.

Съобщава се че газмачъ Менсету свалилъ единъ италиански аеропланъ при Кептия. Тоя офицеръ свалия вече два итилиински аероплана. (Б.Т,А.)

Последна почить къмъ паметьта

на загиналитѣ

Въ гробищата 13 тѣ кофчега бѣха поставени на специална естрада покрай която дефилираха въ церемониаленъ маршъ войсковитѣ части, които отдадоха последна почить на загиналитѣ герои.

Шествието влѣзе въ гробищата, предъ поставенитѣ ковчези до братската могила, намираща се непосредствено до гроба на коменданта на подводницата говориха и положиха венци: флигел адютанта на НВ Царя, полк. Вариклечковъ, ген. Фридереци, германския консулъ, представителя на германската колония, областния директоръ, кмета на града и ген. Поповъ.

Тѣ всички изтъкнаха подвига на героитѣ и отдадоха своята почитъ.

При спущането на ковчезитѣ следъ молитвата на пастора Сивриевъ, хорътъ на „Морски звуци“ изпълни „Колъ славенъ“ и подъ звуцитѣ на музиката, почетнитѣ роти дадоха три пушечни залпове, ед[illegible]временно съ които бѣха даде[illegible] салюти и отъ едно полско орѫдие и отъ намиращия се въ морето миноносецъ.

единя пантофъ, и го хвърли на единъ отъ палячовцитѣ, който го притисна на гърдитѣ си и се кривеше. Другия пантофъ не можа да извади, коня бѣ изпотенъ и тя усети, че ще се подхлъзне, ето защо реши да се оттегли. Ирина благодареше на публиката, която ръкоплѣскаше.

Но горе между множеството, Ирина видя две очи да я следятъ. Въ рѫката на стоящия въ една отъ ложитѣ мѫжъ блѣсна револверъ. На Ирина се зави свѣтъ, тя се подхлъзна отъ коня и падна презъ глава на земята. Ужасни викове се чуваха. Изнесоха я на рѫце изъ арената. Между множеството, натрупали се около падналата Ирина, се провираше Леонъ. Мнозина, които го познаваха, казаха:

— Този е контъ Сонорио, съпругътъ на артистката!

Ирина лежеше на единъ ковьоръ, блѣдна като смъртникъ, а надъ нея стоеше единъ докторъ и броеше ударите на пулса.

ГЛАВА 57.

Открита

Съпругата на надзирателя на затвора, г-жа Диецъ, лежеше въ килията, изъ която помогна на Мария да избѣга.

На сутриньта старня надзиратель отиде въ кѫщи, но остана поразенъ като видѣ, че леглото е непокътнато и любезната му съпруга я нѣма. Той се ядоса, но после го обвзе страхъ.

Надвечерь, когато искаше да отиде на работа, дойде Ремлеръ и го попита кѫде е г-жа Диецъ. Старецътъ захвана да се оплаква, доволенъ, че имаше на кого да изкаже болката си. Ромлеръ, мѫченъ отъ грижи, се питаше кѫде може да бѫде г-жа Диецъ. Да е взела тя паритѣ и да е избѣгала, за да не ги подѣли съ него — това той не допущ ше. Но кѫде се е дѣнала? питаше се той.

— Кѫде мислишъ да бѫде моята жена! попита стареца съ плачущъ гласъ.

— Може да е отишла на разходка и й се случило нѣкое нещастие, отговори Ремлеръ.

— Да не е избѣгала съ нѣкой ашлакъ?

— Глупости, жена ти бѣше честна, тя те обичаше и не е въ състояние да извърши такова престѫпление, отговори Ремлеръ.

— Да, имашъ право, тя ми донесе кафе и азъ я оставихъ сама; когато се върнехъ, тя бѣ изчезнала, намѣрихъ килията на маркизата, която уби мѫжа си, отворена. Представи си какво чудо затворницата не бѣ избѣгала, а спѣше спокойно.

Ремлеръ изтръпна безъ да разбере всичко, което каза старецътъ.

— А бре, ти защо си толкова нажаленъ, твоята жена не е избѣгала, каза Диецъ ядосанъ защото Ромлеръ не му отговаряше:

— Какво искашъ да правя?

— Хмъ, имашъ право, ела съ менъ до затвора, ще говоримъ по пѫтя, каза надзирателя. Тѣ излѣзоха и се раздѣлиха едвамъ при вратата на затвора.

Директорътъ запозѣда на Диецъ да замѣсти единъ другъ надзиратель въ другото отдѣление, така че нѣмаше вече да влиза въ килията на маркизата.

Въ това време горката му жена лежеше и се преструваше, че спи, колкото пѫти влизаше надзирателя. Тя реши да изповѣда на мѫжа си цѣлата истина. Но той не дохождаше вече.

На втория день дойде свещеника, който се мѫчеше да я убеди, да изповѣда грѣха си. Но тя стоеше съ закрито съ рѫцетѣ си лице, безъ да изповѣда нѣщо.

Подиръ излизането на свещеника тя отчаяно почна да си скубе косате, защото знаеше, че следъ една седмица ще я заведатъ на ешафода, но какъ да признае престѫплението си? По всѣка вѣроятность ще я осѫдятъ да лежи нѣколко го-